

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Černého, Ph.D., a soudců Mgr. Ladislava Vaško a Mgr. Radima Kadlčáka ve věci

žalobce: **HABEAS CORPUS, spolek**, IČO: 70108102,
sídlem Ocelkova 643/20, 198 00 Praha 9,

proti

žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje**,
sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 2. 2020, č. j. KUUK/018933/2020/DS/Lin,

takto:

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje ze dne 21. 2. 2020, č. j. KUUK/018933/2020/DS/Lin, a usnesení Městského úřadu Litvínov ze dne 9. 7. 2019, č. j. MELT/50919/2019-10, **se zrušují** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 3 600 Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 2. 2020, č. j. KUUK/018933/2020/DS/Lin, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno usnesení Městského úřadu Litvínov (dále jen „městský úřad“) ze dne 9. 7. 2019, č. j. MELT/50919/2019-10, kterým městský úřad zamítl žádost žalobce o nahlédnutí do Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

spisu a o prodloužení lhůty k podání stanoviska poškozeného k vyrozumění o možnosti uplatnění nároku na náhradu škody ve správním řízení.

Žaloba

2. Žalobce namítal, že správní orgány porušily jeho základní práva a svobody zaručené ústavním pořádkem, a to právo na rovnost před zákonem a rovnost účastníků v řízení před soudem a jiným orgánem, právo na spravedlivé řízení a řádný výkon státní správy, právo na účinný opravný prostředek a právo nebýt diskriminován. Konstatoval, že žalovaný není způsobilý rozhodovat o právu a povinnosti osoby, neboť nesplňuje podmínky čl. 90 a násl. Ústavy a čl. 36 Listiny základních práv a svobod. Z napadeného rozhodnutí ani z chování a dokumentace městského úřadu totiž není zřejmé, kdo je oprávněnou úřední osobou. Zdůraznil, že v řádném řízení musí být doložena osoba, včetně jejího řádného pověření, která takové řízení vede, což se nestalo ani v řízení vedeném žalovaným, ani v prvostupňovém řízení. Navíc bylo žalobci upřeno právo vyjádřit se k osobě, která vede řízení v předmětné věci.
3. Konstatoval, že si správní orgány ve věci předem vytvořily v rozporu s objektivní realitou, bez řádného dokazování, názor, že dopravní nehodou ze dne 9. 1. 2019 je poškozeno vozidlo Volkswagen Tiguan reg. zn. X J. U. a že viníkem nehody je vozidlo žalobce Ford Focus reg. zn. X, řízené M. N., a na základě takto apriori vytvořeného nesprávného a falešného názoru, žalobci znemožnily řádně v řízení uplatňovat práva poškozeného, včetně práva nahlížení do předmětného spisu, ve kterém se řízení o právu a povinnosti skutečně poškozeného žalobce vede.
4. Dodal, že se přihlásil do řízení jako poškozený podáním ze dne 23. 9. 2019 s náhradou škody ve výši 29 600 Kč vůči L. U. a další škoda vznikla žalobci bezdůvodným navýšením pojistného o částku 1 288 Kč, neboť Kooperativa a.s. vede vozidlo žalobce a jeho majitele jako viníka předmětné dopravní nehody, a tudíž žalobci zvýšila pojistné, proti čemuž se žalobce, zatím bezvysledně, ohradil.
5. Žalobce pak upozornil na skutečnost, která dle jeho názoru rezonuje na mezinárodní scéně, že český právní řád trpí strukturálními a systémovými závadami, které vynikají obzvláště v kontextu ratifikace Lisabonské smlouvy ze dne 3. 11. 2009, včetně Prohlášení č. 17. Dále žalobce upozornil na nástup „Potáčových kluků“ k moci po roce 1984 s transformací moci po roce 1989, neprovedenou debilševizací justice a neexistující a nefungující občanský dozor nad výkonem právnických profesí.

Vyjádření žalovaného k žalobě

6. Žalovaný k výzvě soudu předložil správní spis a písemné vyjádření k žalobě, v němž navrhl zamítnutí žaloby pro nedůvodnost. Konstatoval, že je irrelevantní námitka žalobce ohledně absence oprávněné úřední osoby, neboť ve správním spise městského úřadu i žalovaného je vložen záznam o oprávněné úřední osobě. Uvedl, že městský úřad žádosti žalobce nevyhověl, neboť pro nahlédnutí do spisu žalobce neprokázal vážný důvod a lhůtu pro připojení se k řízení nezmeškal. K žádosti žalobce o navrácení v předešlý stav nebylo městským úřadem přihlédnuto, neboť s touto žádostí žalobce nespojil zmeškaný úkon. Zdůraznil, že z obsahu správního spisu a také z tvrzení obsažených v žalobě vyplývá, že žalobce uplatnil svůj nárok na náhradu škody dne 23. 9. 2019, ale ne proti obviněné, nýbrž proti paní Ulrychové. Žalobce tedy dle žalovaného v dotčeném přestupkovém řízení neuplatnil nárok na náhradu škody a nestal se poškozeným z hlediska zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o přestupcích“) a taktéž se nestal účastníkem řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

Replika žalobce

7. Žalobce v replice k vyjádření žalovaného uvedl, že městský úřad měl za povinnost s ohledem na § 3, § 27 a § 28 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) řádně prozkoumat včasná podání žalobce ze dne 7. 6. 2019, 22. 7. 2019 a 23. 9. 2019 a jednat se žalobcem jako s účastníkem řízení, a to minimálně do doby, než by se případně prokázal opak, což by pak deklaroval usnesením, což se též nestalo. Zdůraznil, že o předmětné nehodě ze dne 9. 1. 2019 a o tom, kdo ji zavinil, neměl povědomost, což bylo zapříčiněno vadným postupem příslušných orgánů při vyšetřování a zjišťování skutku, včetně postupu pojišťovny při vyřizování škodné události. Žalobce jako vlastníka vozidla nikdo včas neinformoval. Až po 3. 6. 2019, kdy žalobci bylo doručeno vyrozumění městského úřadu, začal žalobce bez zbytečného odkladu činit kroky ke zjištění skutkového stavu, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Žalobce tak musel sám po dni 3. 6. 2019 zjistit, o co vlastně jde a co kdo kde zavinil, přičemž předpokládal, že tyto skutečnosti zjistí ze spisu městského úřadu k jeho žádosti ze dne 7. 6. 2019, čemuž ale městský úřad bránil a žalovaný brání dodnes.

Posouzení věci soudem

8. Napadené rozhodnutí žalovaného soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 větě druhé a třetí a v § 75 odst. 2 věty první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve smyslu § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že rozhodnutí správního orgánu nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních bodů musí soud přihlédnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
9. Na tomto místě soud předesílá, že po přezkoumání skutkového a právního stavu, po prostudování obsahu předloženého správního spisu a provedeném jednání dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
10. Nejprve se soud zabýval stěžejní námitkou žalobce spočívající v tom, že byl jako poškozený účastníkem daného přestupkového řízení. Z obsahu správního spisu k tomu soud zjistil, že městský úřad vyhotovil dne 13. 5. 2019 vyrozumění poškozeného, ve kterém žalobci sdělil, že může ve lhůtě 10 dnů od doručení této písemnosti uplatnit svůj nárok na náhradu škody. Toto vyrozumění městský úřad vypravil dne 14. 5. 2019, přičemž zásilka obsahující předmětné vyrozumění byla připravena k vyzvednutí ode dne 21. 5. 2019 a vhozena byla do schránky žalobce dne 3. 6. 2019, jak vyplývá z doručky založené ve správním spise; ve smyslu § 24 odst. 1 správního řádu tak písemnost byla doručena dne 31. 5. 2019 a konec lhůty pro uplatnění nároku na náhradu škody žalobci uplynul dne 10. 6. 2019. Na dané vyrozumění žalobce nejprve reagoval rozsáhlým e-mailem ze dne 7. 6. 2019, který neobsahoval elektronický podpis, ve kterém žalobce, jelikož mu v dané věci nebylo téměř nic známo, požádal o nahlédnutí do spisu, o navrácení lhůty k vyjádření se k vyrozumění městského úřadu a o prodloužení lhůty k vyjádření; dále je na straně 3 v odst. 5 daného vyjádření žalobce uvedeno, že se žalobce „*tedy tímto hlásí do předmětného řízení jakožto účastník řízení – poškozený a hodlá vykonávat práva účastníka řízení dle zásady řádného řízení.*“ Žalobce jeho vyjádření ze dne 7. 6. 2019 dále doplnil podáním stejného Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

obsahu (avšak opatřené podpisem), které podal na poštu dne 10. 6. 2019 a které bylo městskému úřadu doručeno dne 11. 6. 2019. Následně městský úřad usnesením ze dne 9. 7. 2019, č. j. MELT/50919/2019-10, zamítl žádost žalobce o nahlédnutí do spisu a žádost o prodloužení lhůty k podání stanoviska poškozeného k vyrozumění o možnosti uplatnění nároku na náhradu škody ve správním řízení. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, o kterém žalovaný rozhodl žalobou napadeným rozhodnutím.

11. Z obsahu správního spisu soud dále zjistil, že žalobce byl vyrozuměn poškozeného ze dne 30. 8. 2019 opětovně vyzván k uplatnění náhrady škody, a to nejpozději při prvním ústním jednání, které se bude konat dne 24. 9. 2019 v 9:00 hodin. Dne 19. 9. 2019 žalobce (předseda spolku Ing. P.), byť jako zmocněnec obviněné, nahlédl do správního spisu. Podáním ze dne 23. 9. 2019, které bylo městskému úřadu doručeno dne 24. 9. 2019, žalobce uplatnil náhradu škody ve výši 29 600 Kč.
12. Podle § 70 odst. 1 zákona o přestupcích správní orgán bezodkladně vyrozumí o možnosti uplatnit nárok na náhradu škody nebo uplatnit nárok na vydání bezdůvodného obohacení a o nařízeném ústním jednání osobu, které byla spácháním přestupku způsobena škoda nebo na jejíž úkor se obviněný spácháním přestupku obohatil, pokud je mu tato osoba známa. Současně tuto osobu poučí, že nárok na náhradu škody nebo na vydání bezdůvodného obohacení může uplatnit nejpozději při prvním ústním jednání nebo v jiné lhůtě, kterou jí určí. Pokud by vyrozumění osoby podle věty první bylo spojeno s neúměrnými obtížemi nebo náklady, doručí je správní orgán veřejnou vyhláškou; ustanovení § 66 se nepoužije.
13. Dle § 70 odst. 2 zákona o přestupcích osoba, které byla spácháním přestupku způsobena škoda nebo na jejíž úkor se obviněný spácháním přestupku bezdůvodně obohatil, se stává poškozeným uplatněním nároku na náhradu škody nebo nároku na vydání bezdůvodného obohacení. Nárok na náhradu škody nebo nárok na vydání bezdůvodného obohacení může uplatnit u správního orgánu nejpozději při prvním ústním jednání nebo ve lhůtě určené správním orgánem, nekoná-li se ústní jednání, nebylo-li již o tomto nároku rozhodnuto v občanskoprávním nebo jiném řízení, nebo pokud takové řízení neprobíhá. Jestliže osoba, které byla spácháním přestupku způsobena škoda nebo na jejíž úkor se obviněný spácháním přestupku bezdůvodně obohatil, uplatnila nárok na náhradu této škody nebo nárok na vydání takového bezdůvodného obohacení v předcházejícím trestním řízení o totožném skutku, stává se poškozeným zahájením řízení.
14. Dle § 70 odst. 3 zákona o přestupcích, pokud osoba uplatní nárok na náhradu škody způsobené spácháním přestupku nebo nárok na vydání bezdůvodného obohacení, kterým se obviněný spácháním přestupku obohatil na její úkor, a o takovém nároku již bylo rozhodnuto v občanskoprávním nebo jiném řízení nebo pokud takové řízení probíhá, správní orgán ji vyrozumí o nemožnosti rozhodovat o náhradě této škody nebo o vydání takového bezdůvodného obohacení; pokud občanskoprávní nebo jiné řízení o náhradě škody způsobené přestupkem nebo o vydání bezdůvodného obohacení probíhá, vyrozumí osobu také o výsledku řízení o přestupku.
15. Podle § 38 odst. 1 správního řádu účastníci a jejich zástupci mají právo nahlížet do spisu, a to i v případě, že je rozhodnutí ve věci již v právní moci (§ 73). Není-li účastník zastoupen, může spolu s účastníkem nahlížet do spisu i jeho podpůrce. Dle odstavce 2 jiným osobám správní orgán umožní nahlédnout do spisu, prokáží-li právní zájem nebo jiný vážný důvod a nebude-li tím porušeno právo některého z účastníků, popřípadě dalších dotčených osob anebo veřejný zájem. Dle odstavce 5, odepřel-li správní orgán osobě nahlížet do spisu nebo jeho části, vydá o tom usnesení, které se oznamuje pouze této osobě.

16. Soud předně upozorňuje na to, že dle § 75 odst. 1 s. ř. s. vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného. Soud dále zdůrazňuje, že žalobce v reakci na první vyrozumění o možnosti připojení se s nárokem na náhradu škody městského úřadu ze dne 13. 5. 2019 zaslal městskému úřadu e-mailem vyjádření, které ve lhůtě 5 dnů doplnil a ve kterém zcela jednoznačně konstatoval, že uplatňuje práva poškozeného. Soud dodává, že i kdyby soud odhlédl od e-mailu ze dne 7. 6. 2019, samotné doplnění vyjádření, které bylo podáno na poště dne 10. 6. 2019 a které bylo městskému úřadu doručeno, bylo podáno poskytovateli poštovních služeb ve lhůtě stanovené městským úřadem. Z uvedeného je zřejmé, že i samotné doplnění vyjádření žalobce doručenému městskému úřadu prostřednictvím provozovatele poštovních služeb bylo včasné.
17. Soud dále zdůrazňuje fakt, že městský úřad žalobci znovu umožnil uplatnit práva poškozeného vyrozuměním poškozeného ze dne 30. 8. 2019, a to nejpozději do konání prvního ústního jednání, které bylo nařízeno na 24. 9. 2019 na 9:00 hodin. Na toto vyrozumění městského úřadu žalobce reagoval podáním ze dne 23. 9. 2019, které bylo doručeno městskému úřadu dne 24. 9. 2019 v 8:24 hodin, tedy ještě před zahájením prvního ústního jednání ve věci, tak, že uplatnil škodu ve výši 29 600 Kč.
18. Za této situace je patrné, že v době rozhodování žalovaného (dne 21. 2. 2020) byl žalobce poškozeným ve smyslu § 70 odst. 2 zákona o přestupcích, neboť řádně uplatnil nárok na náhradu škody, a to nejpozději při prvním ústním jednání. Soud proto konstatuje, že žalobce, který ve lhůtě stanovené městským úřadem uplatnil nárok na náhradu škody a stal se jako poškozený účastníkem řízení, měl v době vydání žalobou napadeného rozhodnutí právo nahlížet do spisu.
19. Soud považuje za poněkud absurdní, že napadeným rozhodnutím žalovaný rozhodl, že žalobce není oprávněn nahlížet do spisu v době, kdy městský úřad již dne 19. 9. 2019 umožnil žalobci nahlédnout do správního spisu, nadto ještě za situace, kdy městský úřad již jednal se žalobcem jako poškozeným i zástupcem obviněné v daném přestupkovém řízení.
20. K tvrzení žalovaného, že žalobce svůj nárok na náhradu škody dne 23. 9. 2019 neuplatnil proti obviněné, nýbrž proti paní U., soud uvádí, že žalobce uplatnil náhradu škody v rámci přestupkového řízení vedeném městským úřadem (žalobce identifikoval sp. zn. daného přestupkového řízení i č. j. vyrozumění městského úřadu ze dne 30. 8. 2019). Podle soudu je tedy evidentní, že žalobce náhradu škody uplatnil jako poškozený v tomto konkrétním přestupkovém řízení. Na tomto závěru nic nemění to, že žalobce uvedl, že škodu uplatňuje „proti skutečnému viníku nehody, pí L. U.“, neboť v adhezním řízení lze uložit náhradu škody pouze pachateli přestupku, přičemž o tom, kdo je pachatelem přestupku, vůči němuž má poškozený nárok na náhradu škody, rozhodují správní orgány, nikoli poškozený. Soud dále zdůrazňuje, že výše uvedené tvrzení žalovaného je v rozporu s dalším hodnocením účastenství žalobce jako poškozeného ze strany správních orgánů. Městský úřad totiž v rozhodnutí ze dne 13. 7. 2020, č. j. MELT/45473/2020-42, kterým uznal M. N. vinnou ze spáchání přestupku, mj. výrokem odkázal žalobce jako poškozeného s nárokem na náhradu způsobené škody na věcně a místně příslušný soud, přičemž žalobce označil jako poškozeného též v rozdělovníku daného rozhodnutí. Skutečnost, že žalobce byl poškozeným v daném přestupkovém řízení, aprobeval rovněž žalovaný v rozhodnutí o odvolání proti zmíněnému rozhodnutí ze dne 8. 12. 2020, č. j. KUUK/178288/2020/DS/Lin, kterým zamítl odvolání obviněné a potvrdil rozhodnutí městského úřadu ze dne 13. 7. 2020, č. j. MELT/45473/2020-42. Na straně 8 rozhodnutí č. j. KUUK/178288/2020/DS/Lin žalovaný totiž uvedl, že žalobce byl Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

s nárokem na náhradu škody správně odkázán na občanskoprávní řízení před příslušným soudem, což bylo městským úřadem odůvodněno.

21. Soud proto shrnuje, že žalobce, který ve lhůtě stanovené městským úřadem uplatnil nárok na náhradu škody a stal se jako poškozený účastníkem řízení, měl v době vydání žalobou napadeného rozhodnutí právo nahlížet do spisu. Tím, že žalovaný aproboval usnesení městského úřadu, kterým nebylo žalobci jako poškozenému povoleno nahlížení do spisu, žalovaný upřel žalobci jeho procesní právo spočívající v nahlédnutí do spisu, čímž žalovaný porušil podstatným způsobem ustanovení o řízení před správním orgánem, které mohlo mít vliv na rozhodnutí ve věci samé, a zatížil tak řízení vadou ve smyslu § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s.
22. Soud se pro nadbytečnost nezabýval dalšími námitkami žalobce, neboť je to s ohledem na závěry soudu vyslovené v tomto rozsudku bezpředmětné.
23. Soud uzavírá, že napadené rozhodnutí bylo zatíženo vadou podle § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. Z uvedených důvodů soud dospěl k závěru, že žaloba je důvodná, a proto napadené rozhodnutí pro vadu řízení zrušil. Současně podle § 78 odst. 4 s. ř. s. soud vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení. Vzhledem k tomu, že uvedeným pochybením je zatíženo i usnesení městského úřadu a že žalobci již bylo umožněno nahlédnutí do spisu a řádně jako poškozený uplatnil nárok na náhradu, soud v souladu s § 78 odst. 3 s. ř. s. zrušil také usnesení městského úřadu. Správní orgány jsou právním názorem vysloveným soudem v dalším řízení vázány (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
24. Soud ve věci rozhodl bez nařízení jednání, přestože žalobce na jednání trval, neboť žalobou napadené rozhodnutí bylo zrušeno dle § 76 odst. 1 s. ř. s. a v takovém případě právní úprava připouští rozhodnutí ve věci bez nařízení jednání.
25. Vzhledem k tomu, že žalobce měl ve věci plný úspěch, soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. uložil žalovanému zaplatit žalobci do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení o žalobě v celkové výši 3 600 Kč. Náhrada se skládá ze zaplaceného soudního poplatku 3 000 Kč a náhrady důvodně vynaložených nákladů řízení žalobce v řízení o žalobě ve výši 600 Kč. V této souvislosti považuje soud za nutné poukázat na nález Ústavního soudu ze dne 7. 10. 2014, sp. zn. Pl. ÚS 39/13, podle kterého „*[z]ásadu rovnosti účastníků řízení ve smyslu článku 37 odst. 3 Listiny základních práv a svobod naplňuje přiznání paušální náhrady coby náhrady hotových výdajů podle jejich demonstrativního výčtu v § 137 odst. 1 občanského soudního řádu i účastníkovi řízení, který advokátem zastoupen není, a to v situacích, v nichž by účastníkovi řízení zastoupenému advokátem byla přiznána taková náhrada podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu.*“ Závěry Ústavního soudu lze bez dalšího vztáhnout i na nyní projednávanou věc. Podle § 13 odst. 1 a 4 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, ve znění pozdějších předpisů náleží advokátovi náhrada účelně vynaložených hotových výdajů v souvislosti s poskytnutím právní služby ve výši 300 Kč za jeden úkon právní služby, nedohodli-li se advokát s klientem na jiné paušální částce. V posuzovaném případě učinil sám žalobce dva úkony (podání žaloby a replika k vyjádření žalovaného). Jak už bylo výše uvedeno, žalobce měl ve věci plný úspěch, a proto se jedná o situaci, kdy by mu při zastoupení advokátem náležela paušální náhrada hotových výdajů. Z tohoto důvodu soud s přihlédnutím k citovanému nálezu Ústavního soudu přiznal žalobci právě částku ve výši 600 Kč, jež představuje paušální náhradu hotových výdajů.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty

na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 26. dubna 2022

JUDr. Petr Černý, Ph.D., v. r.
předseda senátu